

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 30. oktober 2009
(OR. en)**

15265/09

CONCL 3

FØLGESKRIVELSE

fra: formandskabet

til: delegationerne

Vedr.: **DET EUROPÆISKE RÅD I BRUXELLES
DEN 29.-30. OKTOBER 2009**

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

Hermed følger til delegationerne formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Bruxelles den 29.-30. oktober 2009.

Det Europæiske Råd understregede, at EU har brug for hurtigt at skabe klarhed over sin institutionelle opbygning for at kunne fungere effektivt, og så frem til en hurtig afslutning af ratificeringsprocessen, således at traktaten kan træde i kraft inden årets udgang. Det Europæiske Råd fastlagde EU's holdning med hensyn til den kommende klimakonference i København, hvor EU vil kunne spille en konstruktiv rolle i slutfasen af forhandlingerne, navnlig om nøglespørgsmål som finansiering, teknologioverførsel, tilpasning, modvirkning og god forvaltningspraksis. Det Europæiske Råd gjorde status over den økonomiske, finansielle og beskæftigelsesmæssige situation og understregede især, at der skal udarbejdes en koordineret exitstrategi for de bredt baserede konjunkturstimulerende politikker, når opsvinget er sikret. Det vedtog EU's strategi for Østersøområdet, som udgør en integreret ramme for tackling af fælles udfordringer. Det gjorde status over fremskridtene med gennemførelsen af foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring og efterlyste en yderligere indsats, navnlig vedrørende forstærkelse af Frontex. Endelig så Det Europæiske Råd på situationen i Afghanistan og Pakistan.

o
o o

Forud for Det Europæiske Råds møde gav formanden for Europa-Parlamentet, Jerzy Buzek, en redegørelse, der blev efterfulgt af en udveksling af synspunkter.

o
o o

I. Institutionelle spørgsmål

1. Det Europæiske Råd hilser det velkommen, at Tyskland, Irland og Polen har ratificeret Lissabontraktaten, hvilket betyder, at den nu er godkendt af alle 27 medlemsstaters befolkning eller parlament.

2. Det Europæiske Råd erindrer om, at Lissabontraktatens ikrafttræden kræver, at hver af de 27 medlemsstater ratificerer den i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Det bekræfter, at det er fast besluttet på, at traktaten skal træde i kraft inden udgangen af 2009, således at dens virkninger kan udvikles i fremtiden.

På grundlag heraf og under hensyntagen til den holdning, som Den Tjekkiske Republik har indtaget, er stats- og regeringscheferne blevet enige om, at de ved indgåelsen af den næste tiltrædelsestraktat og i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige krav knytter protokollen (i bilag I) til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

I den forbindelse bekræfter Det Europæiske Råd for så vidt angår den juridiske anvendelse af Lissabontraktaten og dens forbindelser med medlemsstaternes retssystemer,

- a) at Lissabontraktaten bestemmer, at *"beføjelser, der ikke er tildelt Unionen i traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne"* (artikel 5, stk. 2, i TEU)
- b) at charteret *"er rettet til Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer under iagttagelse af nærhedsprincippet samt til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten"* (artikel 51, stk. 1, i charteret).

3. Det Europæiske Råd noterer sig det forberedende arbejde med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden (dok. 14928/09). Det tilslutter sig formandskabets rapport om retningslinjer for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (dok. 14930/09) og opfordrer den kommende højtstående repræsentant til at fremlægge et forslag om tilrettelæggelsen og driften af EU-Udenrigstjenesten så hurtigt som muligt efter Lissabontraktatens ikrafttræden med henblik på Rådets vedtagelse senest ved udgangen af april 2010. I den forbindelse erkender det desuden, som det understreges i den europæiske sikkerhedsstrategi, at Den Europæiske Union er nødt til at blive mere handlekraftig, mere sammenhængende og mere strategisk som global aktør, bl.a. i sine forbindelser med strategiske partnere, i forhold til nabolandene og i konfliktramte områder.

II. Klimaforandringer

4. Klimaet forandrer sig hurtigere end forventet, og de risici, dette indebærer, kan allerede mærkes. Vi oplever, at isen smelter mange steder, at vandstanden i verdenshavene stiger, og at oversvømmelser, tørke og hedebølger forekommer med større hyppighed, øget intensitet og længere varighed.
5. Der er nu kun få uger til konferencen i København, og Den Europæiske Union er mere end nogensinde fast besluttet på at spille en førende rolle og bidrage til at nå frem til en global, ambitiøs og samlet aftale. Alle parter i forhandlingerne skal give processen fornyet fremdrift, og forhandlingstempoet skal sættes op.
6. Københavnsaftalen skal indeholde bestemmelser om 2° C-målsætningen, ambitiøse tilsagn om emissionsreduktion fra de udviklede lande, passende modvirkningsforanstaltninger fra de udviklede landes side, tilpasning, teknologi og en aftale om finansiering som skitseret nedenfor. Det Europæiske Råd understreger, at der for perioden fra den 1. januar 2013 skal indgås en juridisk bindende aftale, som bygger på Kyotoprotokollen og indoptager alle dens væsentlige bestanddele. Det Europæiske Råd erkender også, at alle lande bør træffe foranstaltninger omgående, herunder de lande, der ikke i øjeblikket er bundet af Kyotoprotokollen.
7. Det Europæiske Råd opfordrer alle parter til at tilslutte sig 2° C-målsætningen og nå til enighed om globale emissionsreduktioner på mindst 50 % og, som en del af de globale emissionsreduktioner, en samlet emissionsreduktion for de udviklede lande på mindst 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990-niveauet; dette skulle kunne udgøre både en vision og en målestok for fastsættelsen af mellemfristede mål, der justeres jævnlige på grundlag af videnskabelige undersøgelser. Det støtter et EU-mål om som led i de reduktioner, de udviklede lande i henhold til IPCC er nødt til at foretage som gruppe, at reducere emissionerne med 80-95 % inden 2050 i forhold til 1990-niveauet.

8. Den Europæiske Union ligger i front med hensyn til indsatsen for at bekæmpe klimaforandringerne. Den forpligter sig til at træffe beslutning om at yde en 30 %'s reduktion senest i 2020 i forhold til 1990-niveauet som sit betingede tilbud til en global og samlet aftale for tiden efter 2012, under forudsætning af at andre udviklede lande forpligter sig til tilsvarende emissionsreduktioner, og at udviklingslandene yder et passende bidrag i overensstemmelse med deres ansvar og respektive kapaciteter.
9. Handling fra Den Europæiske Unions side alene vil ikke være nok. Der kan kun opnås en samlet og ambitiøs aftale, hvis alle parter bidrager til processen. Andre udviklede lande bør også udvise lederskab og forpligte sig til ambitiøse emissionsreduktioner samt øge deres nuværende tilsagn. Udviklingslandene, navnlig de mest udviklede, bør forpligte sig til passende modvirkningstiltag som et udtryk for deres fælles, men differentierede ansvar og respektive kapaciteter. Det Europæiske Råd understreger behovet for at måle, rapportere og verificere (MRV) modvirkningsindsatsen i alle lande.
10. Tilpasning er et nødvendigt element, som skal behandles samlet i en Københavnsaftale. Det Europæiske Råd henviser til forslaget om at fastsætte en handlingsramme for tilpasning (Framework for Action on Adaptation) som led i denne aftale. Det understreger nødvendigheden af at øge støtten til tilpasning i udviklingslandene indtil og efter 2012 med fokus på lande og regioner, der er særligt sårbare over for klimaforandringernes negative virkninger.
11. Det Europæiske Råd understreger vigtigheden af at skabe incitamenter til at inddrage den private sektor i det teknologiske samarbejde. FoU skal øges betydeligt, der skal fastsættes globale teknologimål, og sikre og bæredygtige teknologier skal udbredes.

12. En aftale om finansiering bliver en vigtig del af en aftale i København. En gradvis, men markant stigning i de supplerende offentlige og private finansielle strømme er nødvendig for at hjælpe udviklingslandene med at gennemføre ambitiøse modvirknings- og tilpasningsstrategier.
13. EU er parat til at yde sin rimelige andel af den globale indsats ved at opstille et ambitiøst modvirkningsmål, åbne mulighed for kompensationer og yde sin rimelige andel af offentlig støtte. Det Europæiske Råd tilslutter sig Kommissionens skøn, hvorefter de samlede ekstra nettoomkostninger til modvirkning og tilpasning i udviklingslandene vil kunne udgøre ca. 100 mia. EUR om året inden udgangen af 2020, som skal finansieres af en kombination af landenes egen indsats, det internationale CO₂-marked og internationale offentlige midler.
14. Det samlede niveau for nødvendig international offentlig støtte skønnes at ligge et sted mellem 22 og 50 mia. EUR om året inden udgangen af 2020, idet der sikres en retfærdig byrdefordeling på globalt plan i overensstemmelse med den fordelingsnøgle, som parterne skal aftale, et forvaltningssystem og gennemførelse med henblik på specifikke modvirkningstiltag og ambitiøse lav-CO₂-udviklings-strategier/lav-CO₂-vækst-planer. Dette interval vil eventuelt kunne begrænses i lyset af topmødet i København.
15. Der skal udvikles effektive institutionelle forvaltningsrammer forud for finansieringen. Det Europæiske Råd støtter oprettelsen af et højniveauforum eller -organ, der skal oprettes under vejledning af UNFCCC, og som bl.a. får til opgave at tilvejebringe en oversigt over internationale kilder til klimafinansiering i udviklingslande.
16. Alle lande, undtagen de mindst udviklede, bør bidrage til den internationale offentlige finansiering på grundlag af en samlet global fordelingsnøgle, der er baseret på emissionsniveauer og BNP, så både ansvaret for de globale emissioner og evnen til at betale bliver afspejlet med betydelig vægt på emissionsniveauer. Vægten på emissionerne bør øges med tiden for at tage hensyn til tilpasninger af økonomierne. EU og dets medlemsstater er parate til at påtage sig deres deraf følgende rimelige andel af den samlede internationale offentlige finansiering.

17. Det Europæiske Råd understreger, at international offentlig støtte til hurtig igangsætning er vigtig i forbindelse med en samlet, afbalanceret og ambitiøs Københavnsaftale. Formålet bør være at forberede en konkret og effektiv indsats på mellemlang og længere sigt og undgå ud-sættelse af en ambitiøs indsats med særlig vægt på de mindst udviklede lande. Det Europæiske Råd noterer sig Kommissionens skøn, hvorefter der er behov for en samlet finansiering på 5-7 mia. EUR om året i de første tre år efter en ambitiøs aftale i København, og understreger, at et tal vil blive fastsat på baggrund af resultatet af konferencen i København. EU og dets medlemsstater er i den forbindelse rede til at bidrage med deres rimelige andel af disse omkostninger. Det Europæiske Råd understreger, at bidraget vil være betinget af, at andre nøgleaktører gør en tilsvarende indsats.
18. Det Europæiske Råd noterer sig, at et betydeligt antal tildelte enheder sandsynligvis vil være uudnyttet i den nuværende forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen. Dette spørgsmål skal løses, uden at der sker forskelsbehandling, således at europæiske og ikke-europæiske lande behandles ens, og således at håndteringen af de overskydende tildelte enheder ikke påvirker en Københavnsaftales integritet.
19. Privat finansiering vil blive stimuleret ved udvikling af et bredt og likvidt CO₂-marked baseret på robuste lofts- og handelsordninger i de udviklede lande, en reformeret CDM og sektorspecifikke krediterings- og handelsmekanismer til indsatsen i udviklingslandene.
20. Det Europæiske Råd understreger den rolle, som modvirkningsforanstaltninger spiller i forbindelse med arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, navnlig ved at skabe incitament for mindre skovrydning og skovforringelse og for bæredygtig skovforvaltning i udviklingslandene. Der bør indføres en resultatbaseret mekanisme, der tager højde for verificerede emissionsreduktioner.

21. Det erindrer om, at risikoen for CO₂-lækager analyseres og behandles i det nye ETS-direktiv (direktiv 2009/29/EF), så der på baggrund af resultatet af de internationale forhandlinger, og i det omfang disse fører til en global reduktion af drivhusgasemissioner, er mulighed for at overveje passende foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med internationale handelsregler, med henblik på at opretholde EU-politikkernes miljømæssige integritet. En ambitiøs international aftale er stadig den bedste måde at håndtere dette spørgsmål på.
22. Det Europæiske Råd noterer sig Kommissionens udkast til afgørelse med en liste over sektorer og undersektorer, der skønnes at være udsat for en signifikant risiko for CO₂-lækage ud fra de kriterier, der er fastsat i det nye ETS-direktiv (direktiv 2009/29/EF). Det bemærker, at der kan tilføjes sektorer eller undersektorer til listen på grundlag af nye oplysninger, hvis de opfylder de relevante kriterier. Listen vil blive revideret i lyset af resultaterne af de internationale klimaforandringsforhandlinger.
23. Alle internationale parter bør sideløbende med klimafinansieringsbidragene give tilsagn om, at fattigdomsbekæmpelsen og de løbende fremskridt hen imod 2015-målene ikke vil blive undergravet eller sat på spil af denne finansiering. Innovativ finansiering kan spille en rolle i indsatsen for at sikre forudsigelige finansieringsstrømme til bæredygtig udvikling, især til de fattigste og mest sårbare lande.
24. Det Europæiske Råd giver sin tilslutning til de konklusioner, som Rådet vedtog den 21. oktober 2009 (dok. 14790/09), og som sammen med disse konklusioner fra Det Europæiske Råd og retningslinjerne i bilaget udgør en stærk forhandlingsposition for EU. Dette vil gøre det muligt for Den Europæiske Union at spille en konstruktiv rolle i den afsluttende fase af forhandlingsprocessen, navnlig med hensyn til nøglespørgsmål som finansiering, teknologi-overførsel, tilpasning, modvirkning og god forvaltningspraksis.
25. Det Europæiske Råd opfordrer formandskabet til at tage de nødvendige skridt til at opretholde en stærk forhandlingsposition under hele processen og vil vurdere situationen igen på mødet i december, så de nødvendige afgørelser kan træffes i lyset af de første stadier af konferencen i København.

III. Den økonomiske og finansielle situation samt beskæftigelsessituationen

26. Den kraftige nedgang i Europas økonomiske aktivitet er ved at være slut, de finansielle markeder stabiliseres, og tilliden forbedres. Der er dog ingen grund til at stille sig tilfreds, navnlig i betragtning af stigningen i arbejdsløsheden. Det spirende opsving må overvåges på nært hold, og de understøttende politikker bør ikke trækkes tilbage, før opsvinget er endeligt sikret.
27. For at forankre forventningerne og styrke tilliden er det samtidig, når opsvinget er sikret, nødvendigt at udarbejde en koordineret exitstrategi for de bredt baserede konjunkturstimulerende politikker inden for rammerne af gennemførelsen af stabilitets- og vækstpakten. I overensstemmelse med punkt 23 opfordres Kommissionen til at undersøge mulighederne for innovativ finansiering på globalt plan. Det Europæiske Råd udtaler sin støtte til Rådets konklusioner af 20. oktober 2009 og opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres arbejde vedrørende exitstrategier og aflægge rapport til Det Europæiske Råd i december 2009.
28. Det Europæiske Råd så frem til, at de nødvendige skridt bliver taget for at sikre et stærkt og bæredygtigt opsving. Det var enigt om behovet for en koordineret indsats, både i Europa og internationalt, for at generere nye kilder til vækst og højere beskæftigelse i fremtiden. Det understregede vigtigheden af reformer for at styrke det indre marked, skabe investeringer i erhvervslivet og fremtidige job, fremme øget handel og styrke finanssektoren. Det Europæiske Råd ser frem til at drøfte en ny europæisk strategi for beskæftigelse og vækst som en del af den forestående revision af Lissabonstrategien.

29. Eftersom beskæftigelsessituationen i Europa kan forventes at blive yderligere forværret, er et fortsat politisk engagement i aktive arbejdsmarkedspolitikker påkrævet. Det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at støtte tilknytningen til arbejdsmarkedet og forhindre, at den høje arbejdsløshed varer ved, for således at sikre et højt beskæftigelsesniveau og holdbare offentlige finanser på lang sigt. Deltagelse på arbejdsmarkedet er en forudsætning for økonomisk vækst, den enkeltes sociale og økonomiske velstand og et Europa med større social samhørighed. I den forbindelse bør aktive politikker for social inklusion og social beskyttelse ligeledes fremmes. Den Europæiske Union kan bidrage til disse bestræbelser ved at fremme samarbejde, koordination og gensidig læring.
30. Det Europæiske Råd minder om sine konklusioner fra juni 2009 om styrkelse af EU's tilsynsrammer og noterer sig, at der var bred enighed i Rådet den 20. oktober 2009 om to lovgivningsforslag (en forordning og en rådsbeslutning) om oprettelse af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici med ansvar for makrotilsyn. Det Europæiske Råd opfordrer indtrængende formandskabet til at indlede processen med Europa-Parlamentet om disse forslag. Det Europæiske Råd anerkender de fremskridt, der er gjort hidtil, og minder om betydningen af hurtigt at fortsætte arbejdet med oprettelsen af de europæiske tilsynsmyndigheder for mikrotilsyn for at nå frem til en generel indstilling til disse forslag. Det Europæiske Råd henstiller indtrængende til Rådet, at det efter den videre politiske behandling når til enighed senest i december 2009 om den samlede pakke vedrørende oprettelse af en ny tilsynsstruktur i EU. Det Europæiske Råd vil drøfte dette spørgsmål på sit næste møde.
31. Det Europæiske Råd opfordrer til, at der gøres hurtige fremskridt med hensyn til styrkelsen af reguleringsrammerne for forebyggelse, styring og løsning af finansielle kriser og med hensyn til udviklingen af en samlet EU-ramme for tættere politisk koordination vedrørende finansiell stabilitet i overensstemmelse med den køreplan, som Rådet blev enig om den 20. oktober 2009.

32. Det Europæiske Råd glæder sig i denne forbindelse over resultatet af G20-mødet i Pittsburgh, især for så vidt angår udarbejdelsen af en ramme for stærk, bæredygtig og afbalanceret vækst samt det fortsatte arbejde med et charter for bæredygtig økonomisk aktivitet. Det glæder sig også over tilsagnet om at træffe foranstaltninger til at styrke det internationale finansielle tilsyns- og reguleringssystem, herunder reform af de internationale kompensationsstandarder og indførelse af et samlet sæt globale regnskabsstandarder af høj kvalitet. Det Europæiske Råd fremhæver, at IMF og G20 i forbindelse med rammen for stærk, bæredygtig og afbalanceret vækst skal tage fuldt hensyn til den institutionelle økonomiske og politiske struktur i Den Europæiske Union og euroområdet som helhed. Det opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at Den Europæiske Union forbereder fremtidige G20-møder grundigt.
33. Det Europæiske Råd hilser de fremskridt velkommen, som er opnået med hensyn til energiinfrastrukturer og -sammenkoblinger samt krisemekanismer siden januar 2009, jf. den rapport, som formandskabet har forelagt (dok. 13068/2/09). Det henstiller til de berørte aktører hurtigt at gennemføre de næste skridt i rapporten, især hvad angår forslaget til forordning om gasforsyningssikkerhed, der bør vedtages snarest muligt.
34. Det Europæiske Råd hilser med tilfredshed de initiativer, som Kommissionen har taget med henblik på at stabilisere det europæiske marked for mejeriprodukter som svar på Det Europæiske Råds møde i juni 2009. Det noterer sig i den forbindelse Kommissionens forslag om at afbøde de mest presserende likviditetsproblemer i sektoren ved at frigøre 280 mio. EUR over 2010-budgettet. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til fortsat at tage de udfordringer op, som mejerisektoren står over for. Det noterer sig, at Kommissionen har nedsat en gruppe på højt plan, der skal tage sig af den vigtige opgave at drøfte udsigterne på mellemlang og lang sigt.

IV. EU-strategien for Østersøområdet

35. Det Europæiske Råd vedtager EU-strategien for Østersøområdet og tilslutter sig Rådets konklusioner om spørgsmålet (dok. 13744/09). Denne strategi udgør en integreret ramme til behandling af fælles udfordringer, f.eks. de presserende miljøudfordringer i relation til Østersøen, og til at bidrage til regionens økonomiske succes og dens sociale og territoriale samhørighed samt EU's konkurrenceevne.
36. Det Europæiske Råd opfordrer alle relevante aktører til hurtigt at skride til handling og sikre fuld gennemførelse af strategien, som vil kunne være et eksempel på en makroregional strategi. Det anmoder Kommissionen om at forelægge en fremskridtsrapport for Rådet senest i juni 2011.

V. Indvandring og asyl

37. Det Europæiske Råd glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af de foranstaltninger, som det pegede på på sit møde i juni 2009 vedrørende ulovlig migration i Middelhavsområdet. En beslutsom europæisk reaktion baseret på fasthed, solidaritet og fælles ansvar er fortsat af afgørende betydning i overensstemmelse med den europæiske pagt om indvandring og asyl samt EU's samlede migrationsstrategi. Det opfordrer til en fortsat samordnet indsats for at tage denne udfordring op under ét og undgå nye tragedier på havet.
38. Det Europæiske Råd noterer sig iværksættelsen af pilotprojektet med henblik på fordeling på frivilligt grundlag af personer, der nyder international beskyttelse, og som befinder sig i Malta, og opfordrer indtrængende flere medlemsstater til at deltage i projektet. Det noterer sig også de gode fremskridt, der er gjort med oprettelsen af Det Europæiske Asylstøttekontor, og opfordrer til, at der opnås en aftale inden udgangen af 2009. Det noterer sig endvidere det igangværende arbejde vedrørende forstærkelsen af Frontex. Det hilser indledningen af den styrkede dialog om migration med Tyrkiet velkommen og opfordrer til, at der snarest tages konkrete skridt, navnlig med hensyn til tilbagetagelse og grænsekontrol, jf. konklusionerne fra juni 2009.

39. En bred, fremadskuende og samlet EU-migrationspolitik, som er i overensstemmelse med folkeretten, udgør grundlaget for bæredygtige aktioner på mellemlang og lang sigt til styring af migrationen. Dette vil blive afspejlet i det flerårige Stockholmprogram, der skal vedtages i december.
40. I denne forbindelse
- opfordrer Det Europæiske Råd til at øge indsatsen for at vedtage, gennemføre og evaluere instrumenter for at fortsætte med at gennemføre det fælles europæiske asylsystem, idet spørgsmålet om interne sekundære migrationsstrømme samt behovet for konkret og effektiv solidaritet med medlemsstater, der er under særligt pres, tages op til behandling
 - opfordrer Det Europæiske Råd til at styrke Frontex' operative kapaciteter og fremme agenturets udvikling og anmoder Kommissionen om at forelægge forslag med henblik herpå i begyndelsen af 2010. En sådan styrkelse kunne baseres på følgende elementer:
 - i) udarbejdelse af klare fælles operative procedurer, der indeholder klare regler for deltagelse i fælles operationer til søs, idet der tages behørigt hensyn til i overensstemmelse med folkeretten at beskytte dem, der har behov for det, og som rejser i blandede strømme
 - ii) øget operativt samarbejde mellem Frontex og oprindelses- og transitlande
 - iii) undersøgelse af muligheden for regelmæssig Frontexfinansieret chartring i forbindelse med fælles tilbagesendelsesflyvninger
 - anmoder Det Europæiske Råd Kommissionen og medlemsstaterne om at fremskynde gennemførelsen af den samlede migrationsstrategi med vægt på dens strategiske og effektive anvendelse, herunder de regionale beskyttelsesprogrammer. I denne sammenhæng vil det være afgørende at sikre effektiv anvendelse af alle relevante eksisterende finansielle instrumenter
 - opfordrer Det Europæiske Råd formandskabet og Kommissionen til at udbygge dialogen med Libyen om styring af migrationen og om en løsning på den ulovlige indvandring, herunder samarbejde til søs, grænsekontrol og tilbagetagelse
 - understreger Det Europæiske Råd betydningen af tilbagetagelsesaftaler som et redskab til bekæmpelse af ulovlig indvandring.

VI. Eksterne forbindelser

41. Det Europæiske Råd tilslutter sig konklusionerne fra samlingen i Rådet den 27. oktober om Afghanistan og Pakistan og hilser vedtagelsen af planen for en øget EU-indsats i regionen velkommen. Handlingsplanen vil styrke de afghanske og pakistanske statsinstitutioners civile kapacitet. Den Europæiske Union er nu bedre rustet til at reagere på de udfordringer, som regionen står over for.
42. EU hilser det arbejde velkommen, som udføres af valginstitutionerne i Afghanistan med hensyn til at sikre valgprocessens troværdighed. Det Europæiske Råd understreger, at det er nødvendigt, at anden runde af præsidentvalget bliver troværdig, inklusiv og sikker og afspejler det afghanske folks vilje. Det Europæiske Råd understreger sin tillid til FN's lederskab med hensyn til koordinationen af det internationale samfunds indsats i Afghanistan.
43. Det Europæiske Råd deler bekymringerne over den stadig ringere sikkerhedssituation i Pakistan og støtter Pakistans regering i dens bestræbelser på at opnå kontrol med alle dele af landet. Den Europæiske Union er rede til at hjælpe den berørte befolkning.

**PROTOKOL OM ANVENDELSEN AF DEN EUROPÆISKE UNIONS CHARTER OM
GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER I
DEN TJEKKISKE REPUBLIK**

Stats- og regeringscheferne for Den Europæiske Unions 27 medlemsstater, der noterer sig det ønske, som Den Tjekkiske Republik har udtrykt,

der tager hensyn til Det Europæiske Råds konklusioner,

er blevet enige om følgende protokol:

Artikel 1

Protokol nr. 30 om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Polen og i Det Forenede Kongerige finder anvendelse på Den Tjekkiske Republik.

Artikel 2

Titlen, præamblen og den dispositive del af protokol nr. 30 ændres, så de omfatter Den Tjekkiske Republik på samme måde, som de omfatter Polen og Det Forenede Kongerige.

Artikel 3

Denne protokol knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Retningslinjer for EU's holdning vedrørende international klimafinansiering

1. EU UNDERSTREGER, at alle lande har en fælles interesse i at imødegå klimaforandringerne ved at opbygge drivhusgaseffektive og klimarobuste økonomier og dermed understøtte såvel bæredygtig udvikling som energisikkerhed. Hvis det skal lykkes, vil det kræve et stærkt engagement og en stærk indsats fra alle lande.
2. EU GENTAGER, at alle lande, bortset fra de mindst udviklede, bør dække deres rimelige andel af omkostningerne ved tackling af klimaforandringerne. UNDER HENVISNING TIL Rådets konklusioner fra marts 2009 bør de udviklede lande udvise lederskab ved at forpligte sig til ambitiøse emissionsreduktioner og øge deres nuværende tilsagn. Udviklingslandene, navnlig de økonomisk mere udviklede, bør forpligte sig til nationalt passende modvirknings tiltag og dermed afspejle deres fælles, men differentierede ansvar og respektive kapaciteter. Disse tilsagn, der vil fremme yderligere bestræbelser, bør støttes af en effektiv international arkitektur for samarbejde og passende støtte. International støtte bør også bidrage til tilpasningen til klimaforandringerne.

Hensigtsmæssig forvaltning af klimafinansiering

3. EU ERINDRER OM, at formålet med finansiering af CO₂-markedet og international offentlig støtte er at yde et fuldgældigt bidrag til Københavnsaftalens mål ved at sikre effektive modvirknings- og tilpasningsforanstaltninger i udviklingslandene. Dette kræver effektive institutionelle forvaltningsrammer, der skal udvikles forud for finansieringen. Det generelle grundlag for indsatsen bør være omfattende nationale strategier.

4. EU ERINDRER OM Rådets konklusioner fra marts og juni og BETONER, at de væsentligste komponenter i forvaltningsrammerne for finansieringen af modvirkning bør være:
- Fremlæggelse af ambitiøse og robuste nationale lav-CO₂-vækst-planer (LCGP'er) fra samtlige lande, bortset fra de mindst udviklede lande. LCGP'erne bør indeholde en beskrivelse af deres nuværende rammer for modvirkning og energipolitik, herunder regulering og prissætning. De udviklede lande bør skitsere deres planer for gennemførelse af reduktionsmål for hele økonomien og for tildeling af international støtte. De udviklede lande bør beskrive deres planlagte emissionsforløb og reduktioner under business-as-usual-scenariet, indkredse brede mulige indsatsområder og -typer i denne henseende, og angive forventninger til indenlandsk og international finansiering.
 - Der bør være en uafhængig international teknisk vurdering af disse nationale planer. Det kan bidrage til at lette adgangen til støtte til specifikke tiltag.
 - Støtte til specifikke nationalt passende modvirkningstiltag (NAMA'er) på sektor- eller programplan kan komme fra en lang række multilaterale og bilaterale kanaler. Sammenhængen og konsistensen i støttesystemet kan bygge på måling, rapportering og verifikation (MRV) af modvirkningstiltagene og de to globale funktioner i form af et register og matchning af støtte og modvirkningsindsats:
 - Tiltag uden støtte kan måles og verificeres nationalt på grundlag af internationalt aftalte standarder og bør rapporteres internationalt. Tiltag, der får støtte og er relateret til CO₂-markedet, bør **måles, rapporteres og verificeres** internationalt. MRV-behandling af tiltag, der får støtte, indebærer verifikation af, at såvel finansieringen som tiltaget i sig selv fuldt ud lever op til forpligtelserne.

- Alle modvirkningstiltag kan opføres i et **internationalt register**. LCGP'erne og registret over samtlige NAMA'er sikrer fuld gennemsigtighed med hensyn til den ramme, inden for hvilken de enkelte NAMA'er støttes.
 - En **matchningsfunktion**, der giver overblik og vejledning og bidrager til informationsformidling, kan være til rådighed for såvel de lande, der fremlægger NAMA'er med henblik på støtte, som de lande og institutioner, der tilbyder støtte. Det kan lette matchningen af kompetencer og behov og forbedre den samlede indsats.
- Forvaltningen på globalt plan bør bygge på principperne om effektivitet, efficiens og retfærdighed. Institutionel forankring af globale funktioner skal bygge på en klar adskillelse af det politiske og det operationelle plan, hvor vejledning gives på det politiske plan, og beslutningstagning og gennemførelse sker på et yderst professionelt teknisk plan. Begge planer kan indhente rådgivning fra internationalt anerkendte eksperter. Det er nødvendigt med en afbalanceret repræsentation på politisk plan.
 - De mangler og ubalancer i finansieringen af modvirknings- og tilpasningstiltag, der måtte opstå, bør overvåges og jævnligt kontrolleres på højt plan af et passende organ.
5. International opfølgning er nødvendig for at sikre klar gennemsigtighed i forbindelse med den samlede indsats. Dette omfatter den nationale indsats, kompensationskøb og offentlig støtte i udviklede lande og indsats uden støtte, indsats med støtte og kompensationsbaserede emissionsreduktioner i udviklingslandene.

6. Der bør fastsættes bestemmelser for en effektiv og velordnet overgang fra projektbaserede til sektorbaserede CO₂-markedsmekanismer, navnlig i de mere udviklede udviklingslande. Dette er nødvendigt for at sikre en overkommelig administration af kompensationskreditering som led i forøgelsen af CO₂-markedets finansielle strømme til udviklingslandene. Det vil også øge den miljømæssige integritet og indebærer, at udviklingslandene får større skønsmæssige forbedringer med hensyn til, hvilken teknologi og hvilke politikker der anvendes for at yde en indsats for kreditterne. Sektorsystemernes krediteringstærskler og -mål bør fastsættes, så de afspejler en ambitiøs egenindsats i overensstemmelse med landenes respektive kapaciteter. Internationalt samarbejde og en ordning til verifikation og godkendelse af ambitionen i sådanne tærskler og mål vil være afgørende.

7. EU UNDERSTREGER, at international offentlig finansiering også bør støtte tilpasningen til klimaforandringerne i udviklingslandene, navnlig når det gælder de fattigste og mest sårbare lande med begrænset national kapacitet. Tilpasningsspørgsmål bør effektivt indarbejdes i udviklingsstrategier og national planlægning gennem landestyrede processer og koordination. Den finansielle støtte til tilpasningen vil blive baseret på disse nationale strategier og planer. Det internationale plan bør sørge for generel vejledning samt analyse og udveksling af god praksis. Udviklingssamarbejdet og gennemførelsen af bistandsbaserede investeringer bør foregå i fuld overensstemmelse med opbygningen af klimarobuste økonomier, og samtlige nøglespillere inden for udviklingssamarbejdet bør, hvor det er relevant, indarbejde klimahensyn i deres foranstaltninger. Synergien mellem gennemførelsen af international klimafinansiering og anden bistand i udviklingslande bør udnyttes fuldt ud, og gennemførelsen af international klimafinansiering bør overholde aftalte standarder for bistandseffektivitet. Eksisterende institutioners erfaringer med levering af støtte i udviklingslande bør udnyttes fuldt ud. Rapportering om fremskridt med hensyn til tilpasning bør også være landestyret ved hjælp af forbedrede nationale meddelelser.

Dækning af ekstraomkostninger og privat finansiering

8. EU UNDERSTREGER, at den finansielle støtte, der er til rådighed, bør øges med tiden i tråd med absorptionskapaciteten, det overordnede indsatsniveau og udviklingen og gennemførelsen af de effektive forvaltningsrammer. Udviklingslandenes egen indsats bør øges i takt med deres udviklingsniveau og ligeledes afspejle det modvirkningspotentiale, der findes. Modvirkningsstøtte ydes til gengæld for specifikke foranstaltninger, der er forankret i en ambitiøs overordnet strategi i modtagerlandet.
9. Kommissionens skøn over kravene til modvirkningsfinansiering forudsætter gennemførelse af de mest omkostningseffektive foranstaltninger. EU UNDERSTREGER, at valg af andre foranstaltninger end de mest omkostningseffektive ikke bør sænke ambitionen for modvirkningsindsatsen, og de deraf følgende ekstra omkostninger bør dækkes af de myndigheder, der foretager sådanne valg. Alle udviklingslande forventes på mellemlang sigt at gennemføre sådanne modvirkningstiltag i form af en egenindsats, som resulterer i direkte økonomiske fordele og direkte støtter bæredygtig udvikling, bl.a. ved at fjerne subsidier til fossilt brændsel og andre incitamenter til valg af ekstremt emissionsintensive produktions- og forbrugsmønstre. Støtte til kapacitetsopbygning for at fremme sådanne politiske ændringer kan vise sig nødvendig.
10. Alle lande vil skulle fremskaffe privat finansiering ved at følge hensigtsmæssige politikker, der bl.a. fremmer investeringsincitamenter. I den forbindelse ANERKENDER EU betydningen af velfungerende finansmarkeder og et godt erhvervsmiljø i udviklingslandene for at muliggøre långivning til lav-CO₂-investeringer og ERKENDER, at långivning fra internationale institutioner også kan spille en rolle som katalysator.

11. Privat finansiering vil også blive stimuleret ved udvikling af et bredt og likvidt CO₂-marked baseret på robuste lofts- og handelsordninger i de udviklede lande, en reformeret CDM og sektorspecifikke krediterings- og handelsmekanismer til indsatsen i udviklingslandene.
12. EU ERKENDER, at udviklingen og resultaterne af et robust CO₂-marked afhænger af ambitionen for modvirkningsmålene og de respektive emissionsreduktionsmønstre i udviklingslandene.

International offentlig finansiering på mellemlang sigt

13. Finansiering gennem CO₂-markedet bør overvåges og identificeres særskilt og kan ikke medregnes i opfyldelsen af tilsagn om offentlig finansiel støtte, undtagen når det drejer sig om køb af kompensationskreditter, der ikke anvendes til overholdelse af kvantitative mål for emissionsbegrænsninger.
14. En global fordelingsnøgle vil øge det samlede finansieringsbeløb, der rejses, bl.a. ved at sikre tillid til en retfærdig fordeling af finansieringen, og den vil øge den globale ansvarlighed og tage hensyn til udviklingen i verdensøkonomien. Samtidig vil den sikre et mere stabilt niveau af støtte og give et benchmark, der kan bruges til verifikation af finansieringsbidragene. Udviklingslandene vil blive nettobidragsgivere i et omfang, der bl.a. afhænger af deres kapacitets- og modvirkningspotentiale.
15. Landene bør finansiere deres bidrag på grundlag af nationale prioriteter og i overensstemmelse med budgetrammer og nationale budgetprincipper. Landene kunne eventuelt overveje anvendelse af indtægter fra specifikke kilder. Indtægter fra specifikke kilder bør anerkendes som bidrag efter den globale fordelingsnøgle, for så vidt disse bidrag utvetydigt kan henføres til et oprindelsesland.

16. Robust MRV-behandling i forbindelse med modvirkning og overvågning og gennemgang i forbindelse med tilpasning samt regelmæssig revision bør styrke overholdelsen af internationale finansieringsforpligtelser.
17. Bidrag fra globale kilder vil kunne supplere andre bidrag over de offentlige finanser og vil kunne formidles gennem globale fonde. Finansielle strømme gennem globale fonde bør kanaliseres gennem eksisterende institutioner for at sikre støtte, øge synergien og begrænse de administrative omkostninger. En sådan finansiering vil kunne fokusere på at afhjælpe mangler i den internationale finansiering.
18. For at øge den globale modvirkningsindsats og styrke lige vilkår i forhold til andre emissionskilder UNDERSTREGER EU, at der er stærkt behov for passende global regulering af emissioner, der ellers ikke er omfattet af regulering, fra international luftfart og søtransport. Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) er hver især passende fora for udviklingen af globale rammer baseret på globale sektorspecifikke mål fastsat af UNFCCC, der bør sikre en flagneutral, ikke-forvridende dækning af de enkelte sektorer med henblik på at undgå CO₂-lækage og bygge på markedsbaserede foranstaltninger samt overholde det nationale finanspolitiske ansvar. Med henblik på at afspejle forskelligartede forhold og de respektive kapaciteter kunne en del af de potentielle indtægter endvidere anvendes til klimaforandringsformål i udviklingslandene.
19. Der bør opstilles et omfattende sæt af statistiske oplysninger med henblik på klimafinansiering og støtte, helst ved at bygge videre på eksisterende rapporteringsmekanismer såsom OECD-DAC-systemet for overvågning af finansielle strømme til udviklingslandene, herunder ODA, på grundlag af en reel inddragelse af udviklingslandene. De statistiske oplysninger bør være helt igennem konsekvente og gennemsigtige og således kunne bidrage til at identificere enhver trussel mod bestræbelserne på at reducere fattigdommen og indsatsen for at opfylde 2015-målene.

ERKLÆRING OM IRAN

Det Europæiske Råd er fortsat fast besluttet på, at der skal findes en diplomatisk løsning på spørgsmålet om Irans atomprogram, og opfordrer indtrængende Iran til at samarbejde fuldt ud i forbindelse med denne indsats. Det Europæiske Råd gentager sin alvorlige bekymring over udviklingen af Irans atomprogram og Irans vedvarende manglende opfyldelse af sine internationale forpligtelser. Afsløringen for nylig af berigelsesanlæg i nærheden af Qom har yderligere forstærket denne bekymring.

Det Europæiske Råd tilskynder kraftigt Iran til at efterkomme kravene i FN's Sikkerhedsråds resolutioner og til at samarbejde fuldt ud med IAEA om at løse alle udestående spørgsmål og genopbygge tilliden til, at Irans atomprogram udelukkende tjener fredelige formål.

Det Europæiske Råd opfordrer også Iran til at nå til enighed med IAEA om planen om levering af nukleart brændsel til forskningsreaktoren i Teheran, hvilket vil kunne bidrage til opbygning af tilliden, samtidig med at Irans behov for radioisotoper til medicinske formål tilgodeses.

Fremskridt med hensyn til det iranske atomspørgsmål vil kunne bane vejen for bedre forbindelser mellem EU og Iran og åbne op for et samarbejde til begge parter fordel på det politiske, økonomiske, sikkerhedsmæssige og tekniske område.

Det Europæiske Råd vil fortsætte gennemgangen af samtlige aspekter af det iranske atomspørgsmål og i forbindelse med tosporstilgangen træffe afgørelse om, hvilke skridt der fremover bør tages.

Det Europæiske Råd beklager de fortsatte overtrædelser af menneskerettighederne i Iran. Det er alvorligt bekymret over brugen af dødsstraf, den voldelige undertrykkelse af oppositionen og masse-retssagerne mod journalister, menneskerettighedsforkæmpere og politiske aktivister efter valget i Iran.

Det Europæiske Råd udtrykker sin fortsatte bekymring over situationen for personalet ved EU's missioner og for EU-borgere i Iran, som er blevet stillet for retten i den seneste tid, og opfordrer til, at de løslades omgående og uden betingelser.

LISTE OVER DOKUMENTER FORELAGT FOR DET EUROPÆISKE RÅD

- Situationsrapport fra formandskabet om det forberedende arbejde med henblik på Lissabontraktatens ikrafttræden (dok. 14928/09)
 - Formandskabets rapport til Det Europæiske Råd om Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (dok. 14930/09)
 - Rådets konklusioner af 21. oktober 2009 om EU's holdning med henblik på klimakonferencen i København (dok. 14790/09)
 - Rådets konklusioner af 20. oktober 2009 om exitstrategier (dok. 14765/09)
 - Skrivelse fra formanden for Rådet (økonomi og finans) om status over arbejdet med finansielt tilsyn (dok. 15099/09)
 - Rapport om fremskridtene med hensyn til energiforsyningssikkerhed (dok. 13068/2/09 REV 2)
 - Rådets konklusioner af 26. oktober 2009 om strategien for Østersøområdet (dok. 15018/09)
 - Rådets konklusioner af 27. oktober 2009 om Afghanistan og Pakistan (dok. 14576/09)
 - Rådets konklusioner af 27. oktober 2009 om styrkelse af EU's indsats i Afghanistan og Pakistan (dok. 14064/09)
-